

ПОСЛУЖИВАЊЕ ЈЕ ГЛЕДАЊЕ НА ДРУГЕ НА СПАСИТЕЉЕВ НАЧИН

Исус је провео мно̀го свој времена са онима које су сматрали другачијима. Видео је њихов божански пошеницијал.

У нашим напорима да послужујемо попут Спаситеља, можда ће се од нас тражити да послужујемо неком ко је другачији од нас. То нам пружа прилику да учимо и растемо.

Културне, образовне, расне, економске, старосне разлике, прошло или садашње понашање, или друге разлике, могу олакшати да осудимо друге пре него што их уопште упознамо. Ова исхитрена осуда је у срцу предрасуде, и Спаситељ је упозорио на њу (видети 1. Самуилова 16:7; Јован 7:24).

Можемо ли разлике оставити иза себе и видети друге попут Спаситеља? Како можемо

научити да волимо друге онаквима какви јесу и какви могу постати?

Гледати и волети

У Библији се налази позната прича о богатом младићу који је питао како да добије вечни живот: „А Исус погледавши на њ, омиље му, и рече му: још ти једно недостаје: иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; и дођи те хајде за мном узевши крст” (Марко 10:21).

Када је старешина С. Марк Палмер, из Седамдесеторице, проучавао ове стихове пре неколико година, изненада је у овој причи видео ново значење .

„Затим Исус гледајући га омили му се”

Када сам чуо ове речи, жива слика нашег Господа, који је застао и гледао овог младића, испунила је мој ум. Гледање попут дубоког и продорног гледања у његову душу, препознавање његове доброте а и његовог потенцијала, као и препознавање његове највеће потребе.

„Затим једноставне речи - Исус га љубљаше.

Осетио је огромну љубав и саосећање према овом добром младићу, и због те љубави и њом љубављу, Исус је још више тражио од њега. Замишљао сам како се вероватно осећао овај младић обузет толиком љубављу, чак и када је тражено да учини нешто толико тешко као што је продаја свега што је поседовао и дељење сиромашнима. . . .

„[Питао сам се]‘ Како могу бити испуњен Христовом љубављу тако да [други] могу осетити Божју љубав кроз мене и жељу да се промене?’” Како могу да гледам [појединце око себе] на исти начин на који је Господ посматрао богатог младића, гледајући их онаквима какви заиста јесу и какви могу постати, а не само кроз оно што чине или не чине? Како могу бити више као Спаситељ?’”¹

Научити да видимо друге

Научити да видимо друге на Спаситељев начин доноси богате награде. Ево неколико предлога који могу да помогну док делујемо ка том циљу.

- **Упознајте их**

Потрудите се да упознате људе изван површних детаља. Прихватите да изградња односа захтева време и искрен напор. (Видети као помоћ чланак о начелима послуживања из августа 2018. године „Building Meaningful Relationships”.)

- **Преиспитајте се**

Обратите пажњу на осуде које можете донети свесно или подсвесно. Забележите претпоставке које доносите о другима и покушајте да разумете зашто се према њима тако осећате.

- **Уздржавање од осуде**

Схватите да околности не одређују вредност појединца. Ставите се у њихов положај и размислите како бисте желели да вас неко види да сте у истим околностима. Раздвајање нечијих одлука и понашања од њихове унутрашње вредности и божанског потенцијала може нам помоћи да их видимо као што би то учинио Спаситељ.

- **Молите се да их волите**

Молите се за њих редовно по имену и за стрпљење да развијете право пријатељство. Користите молитвени изглед док служите. Постоји ли јаз између онога што радите и онога што им је заиста потребно?

Исус је проводио време са људима из разних друштвених слојева: богатима, сиромашнима, владарима и обичним људима. Често је био жртва погрешног суда од стране других када су гледали на Њега и Његове очигледно скромне или безначајне околности. „И видесмо га, и не беше ништа на очима, чега ради бисмо га пожелели. . . . Презрен беше, да га ни зашто не узимасмо” (Исаија 53: 2–3).

ПОЗИВ НА ДЕЛОВАЊЕ

Кога треба другачије да гледате? Шта ћете урадити да бисте променили начин на који их видите?

Христолика визија

Једна сестра је поделила следећу причу о учењу како би комшију гледала христоликим очима:

„Јулија (име је промењено) је живела поред мене и чинило се да нема пријатеља. Увек је изгледала узнемирено и љуто. Упркос томе, одлучио сам да јој будем пријатељ. Не само успутни пријатељ, већ прави пријатељ. Разговарао сам с њом кад год сам је видео и показивао занимање за оно што је радила. Полако сам са њом створио везу пријатељства, доносећи радост у своје срце.

„Једног дана сам одлучио да посетим Јулију и питам је о њеној одлуци да не иде у Цркву.

Сазнао сам да у близини нема породицу ни родбине. Њен једини род, брат који живи далеко, комуницира с њом само једном годишње телефоном. Док сам је слушао, излила је своју огорченост, љутњу и разочарење у вези са својом породицом и Црквом, тако да ме је обузело неизрециво сажаљење и љубав према овој сестри. Осетио сам њен бол и разочарење. Схватио сам колико је усамљена. Као да сам иза себе чуо тихе речи: ‘И ја њу волим. Волим је и поштујем је.’

Седео сам и слушао док више није имала шта да каже. Осетио сам љубав и саосећање према њој. То је сестра која никада није сазнала како је бити вољен. Одједном сам је много дубље схватао.

Захвалио сам јој што ми је дозволио да је посетим, и опростио сам се од ње загрљајем, љубављу и поштовањем. Никада неће сазнати колико ме је дотакла та посета. Небески Отац ми је отворио очи и научио ме да имам способност да волим са више самилости. Одлучан сам у својој одлуци

да јој не будем само пријатељ, већ и да јој будем породица.

Света је ствар бити позван у нечији живот. Са молитвом, стрпљењем и помоћу од Духа, можемо научити да то чинимо са христоликијом визијом.

НАПОМЕНА

1. С. Марк Палмер, „Then Jesus Beholding Him Loved Him”, *Лијана*, мај 2017, стр. 115.